

נשבע ה' לאבותיך לאברם וכו'. בבד את אביך (שמות כ, בסוד הנצח, שאחו ביה משה, ומנייק אותה, שהרי משה היה מוקיר את הקדוש ברוך הוא בתורה. בא וראה, אם התורה לא היתה נתנת על ידי משה, הביא הגודל, לא היו בני אדם מכירים את הקדוש ברוך הוא ולא היו מוקירים אותו, שהרי על ידי התורה לומד אדם את עבדות רפונו, ומוקיר את הקדוש ברוך הוא. ומשום לכך בבד את אביך ואת אמך, הוא בוגין בוגר משה.

דבר אחר, בבד את אביך - זו תורה שבכתב. ואת אמך - זו תורה שבבעל פה. שיכמו שהאב נותן שבע לאמ, כך גם התורה שבכתב נותן שבע לתורה שבבעל פה.

לא תרצה (שם), בוגר דעתך ההוד, שאחו ביה אהרן. ומשום לכך לא תרצה. משום שגם אחר הורגים את האדם, נוטלים ממנו היזו וה Hod העליז הוהו שעלי. זהו שפטותם (וילאי) והודיע נחפה עלי למשחית. ומשום לכך הזהיר הקדוש ברוך הוא את בני האדם, שאותו היפי העלייז שעתן להם, שלא יטלו אותו מכם. ויש (וילאי) גם סוד השלום, ומשום לכך עוזר אהרן לכפר, לשחת זבח קרשים, ועל פיו (היה אומר) (דברים ס) כפר לעמך ישראל לעמך ישראל אשר פרדיות.

לא תנאך (שמות כ), בסוד המפלכות (של החזק), שאחו ביה מי שאחו. והוא סוד הحكמה, שהרי בנטה ישראל אין מתחברת אלא באותו שראי לה, שהוא צדיק יסוד עולם. דבר אחר, לכך למדנו בסוד האמונה, בבד - בוגר בנטה ישראל. לא תרצה לא תנאך - בוגר דעתך הנצח. לא תנאך - בוגר דעתך ההוד.

לירשת וכו', ולמען הקים את הקבר אשר נשבע ה' לאבותיך לאברם וכו'.

בבד את אביך (שמות כ יב), ברזא דנצח, דאחד ביה משה, ריניק לה, דהא משה היה אוקיר ליה לקודשא בריך הוא באורייתא. פא חזוי, اي לאו אוורייתא דאתנית בת על ידי דמשה נבייה רבא, לא הו ידעין בני נשא לקודשא בריך הוא, ולא הו מוקרין ליה, דהא על ידא דאוורייתא אוליף בר נש פולחנא דמאיריה, ואוקיר ליה לקודשא בריך הוא. ובגין לכך בבד את אביך ואת אמך, לקביל דמשהiah.

דבר אחר, בבד את אביך, זו תורה שבכתב. ואת אמך, דא תורה שבבעל פה. דכמא דאבא יהיב שבע לאימא, כי נמי יהיב שבע תורה שבכתב לתורה שבבעל פה.

לא תרצה (שם כ יא), לקביל ברגא דהוד, דאחד ביה אהרן. ובגין לכך לא תרצה. בגין דבד קטליין ליה לבר נש, ההוא זיוא והוד עילאה דעליה, קטליין מגניה. הדא הוא דכתיב, (וילאי) והודיע נחפה עלי למשחית. ובגין לכך אזהיר לון קודשא בריך הוא לבני נשא, דההוא שופרא עילאה דיחב לון, דלא יטלון ליה מנהון. ואית (וילאי) נמי רזא דשלמא, ובגין לכך קאים אהרן לכפרה, לנכסא נכסת קידשין. רעל פומיה (הוה אמר) (דברים כא ח) כפר לעמך ישראל.

אשר פדיות.

לא תנאף (שמות כ יד), ברזא דמלכות (נ"א דעתך). דאחד ביה מאן דאחד. ואיהו רזא דחכמתא, דהא בנטה ישראל לא אתחברת אלא בה היא דחזי לה, דאייה צדיק יסוד עולם. דבר אחר, כי אוליפנא ברזא דמהימנותא. בבד, לקביל בנטה ישראל. לא תנאף, לקביל ברגא דנצח. לא תנאף, לקביל דהוד.